

Sygn. akt II CSK 736/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku [...] Stowarzyszenia [...] z siedzibą w P.
o założenie księgi wieczystej i wpis prawa własności w udziale [...],
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 czerwca 2014 r. Skarżący podniósł, że przyjęcie jego skargi do rozpoznania miałaby uzasadniać rzekoma rozbieżność w orzecznictwie Sądu Najwyższego w kwestii dopuszczalności założenia księgi wieczystej dla nieruchomości stanowiącej współwłasność przez wpis tylko jednego z kilku współwłaścicieli i wymienienie przysługującego mu udziału. Nie jest to jednak zapatrywanie uzasadnione. Przedmiotowe zagadnienie Sąd Najwyższy rozstrzygnął (negatywnie) w postanowieniu z dnia 26 września 2013 r., II CSK 26/13 (OSNC 2014, nr 6, poz. 63), podczas gdy w postanowieniu z dnia 15 stycznia 2014 r., I CSK 204/13 (nie publ.) zajmował się innym zagadnieniem, tj. dopuszczalnością przeniesienia do nowo tworzonej księgi wieczystej dotychczasowych wpisów z księgi, która utraciła moc, bez udziału w postępowaniu osób, których te przenoszone wpisy dotyczą.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).